

bokselskap.no 2011

Johan Herman Wessel: *Utvalgte småvers*

Tekstene i bokselskap.no følger *J.H. Wessels samlede Digte* fra 1862.

Digitaliseringen er basert på skannet og ocr-lest fil mottatt fra

Nasjonalbiblioteket/Bokhylla.no.

Teksten er lastet ned fra bokselskap.no

Johan Herman Wessel

Utvalgte småvers

[1770-årene]

□

[\[Den, som aldrig turde drikke\]](#)

[\[For Kierlighed er Viin\]](#)

[\[Naar jeg formaaer, jeg gierne vil\]](#)

[\[Alt det, som i Ungdommen gleede os kan\]](#)

[\[Mærk derpaa!\]](#)

[\[Afholdenhed! du Viser Dyd\]](#)

[\[Afholdenhed er en deilig Dyd\]](#)

[I en Stambog](#)

[Impromptu over Tandpine](#)

[Kierlighed og Smørrebrød](#)

[Gravskrifter](#)

[\[Den, som aldrig turde drikke\]](#)

Den, som aldrig turde drikke,

Turde aldrig noget stort;

Ægte Helte lade ikke

Vandet skylle Modet bort.

Chorus.

Krigeren, for han er Helt,

Takker Vinen i sit Telt.

[For Kierlighed er Viin]

For Kierlighed er Viin

En daarlig Medicin;

Thi, naar de komme sammen,

Forøges altid Flammen;

Og, naar de sammen kommer,

Saa blier der dobbelt Sommer;

Men Sommeren er heed,

Som Gud og hver Mand veed.

[Naar jeg formaaer, jeg gierne vil]

Naar jeg formaaer, jeg gierne vil

En Draabe drikke af og til;

Om hver en Mand og hver Madame

Kun foretog sig det samme,

De klamredes da ei saa tidt

Om Dit og Dat, og Fias og Sk—.

Hvis nogentid jeg faaer i Sinde

(Som neppe skeer) mig at beqvinde,

Da skal et evigt, evigt Ruus

Stadfeeste Freden i mit Huus. —

Men over denne Impromptu

Jeg alt undseelig er og bly.

[Alt det, som i Ungdommen glæde os kan]

Alt det, som i Ungdommen glæde os kan,
En Kone os giver, os giver en Mand;
    Man mærke, at Bacchus her menes ved Manden,
    Og at jeg Fru Venus forstaaer ved den anden.
Man veed, at for Venus her Døren er lukket;
    For ikke med Smerte at savne Madamen,
Saa troer jeg, det er baade billigt og smukt,
    At drikke en Draabe, imens vi er sammen.

[Mærk derpaa!]

Mærk derpaa!
For det første
Skal du tørste,
Drikke saa.
Siden, naar
Viin er drukket,
Tørsten slukket,
Nok en Taar.

[Afholdenhed! du Vises Dyd]

Afholdenhed! du Vises Dyd,
Som jevn og seig, men varig Fryd
    I et langvarigt Liv os byder!
Du tager vel ei ilde op,
At jeg dog heller i Galop,
    I kort, men heftig Lyst mig fryder.

[Afholdenhed er en deilig Dyd]

Afholdenhed er en deilig Dyd,
Men Uafholdenhed gi'er større Fryd;
Maaskee for jeg ei bedre vidste,
Jeg lider nok saa godt den sidste.

I en Stambog

Lev vel og fornøiet!
Hav stedse for Øiet,
    Du ei er ret frisk.
For meget af Kiødet
Saa mangen har dødet,
    Spiis derfor helst fisk.

Impromptu over Tandpine

Du Tændernes uhøflig' Giest,
Al Roeligheds og Friheds Pest,
Du er paa Jorden Vice-Fanden,
Og halve værre end den anden;
Men siig mig, naar du plage skal,
Hvi falder just paa mig dit Val,
Paa mig, som seer kun sorte Dage,
Og sorte haver lagt tilbage;
Paa mig, som meer ei Kiøle har,
Og har den ubetalt, jeg bar;
Hvis Krop knap fire Skilling gielder,
Hvis Aand Bekymring daglig fælder,
Hvis Creditorer er en Flok?
Er dette dig ei Plager nok?
Paa denne Suppe kom en Jævning

Af Mandags og af Torsdags Stævning. –
See der gaaer *Meldahl* glad og feed,
Som nu af ingen Plage veed;
Forlad du mig, tag ham i Steden,
Og lad ham faae lidt Sorg blandt Glæden.

Kierlighed og Smørrebrød

At Smørrebrød er ikke Mad,
Og Kierlighed er ikke Had,
Det er for Tiden hvad jeg veed
Om Smørrebrød og Kierlighed.

Gravskrifter

I.

Herunder hviler Krigsraad Neergaard, den Store,
Store, Store,
Kun Himlen veed, hvad godt han gjorde,
Gjorde, gjorde.

At tale om hans kiere Frue,
Da var hun venlig som en Due;
At tale om hans tvende Sønner,
Det ei Umagen lønner;
Men naar jeg tænker paa hans Datter,
Kan jeg ei bare mig for Latter.

II.

Jeg, salig Ove Gierløv Meyer,

Begik Sottiser, som jeg pleier,
Men denne Gang begik jeg fem,
Den sidste var dog værst blandt dem;
Thi gik jeg hiem, skar ud min Strube,
Og sidder her i Helveds Grube,
Hvor nu den lede Satan eier
Mig, salig Ove Gierløv Meyer.

III.

Her ligger Lieut'nant Stabel,
O vee, heel miserabel
I Veiret med sin Snabel,
Og er ei nu capabel,
At bruge meer sin Sabel,
Som var ham meest aimabel
Næst Brændeviin og Fabel.

IV.

Over Brygger Walt.

Her ligger *Walt*,
Han gjorde Malt,
Og det var Alt.

V.

Under Londemanns Portrait.

Man sukker, for han er ei meer,
Man husker hvad han var, og leer.

Under Digterens Portrait
skrevet af ham selv.

Han syntes sød til Bagateller,
Og noget stort han blev ei heller.

Digterens Gravskrift over sig selv.

Han aad og drak, var aldrig glad,
Hans Støvehæle gik han skieve;
Han ingen Ting bestille gad,
Til sidst han gad ei heller leve.

Johan Herman Wessels *Utvalgte småvers* er lastet ned gratis fra bokselskap.no